

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte sin Forbavselse over, at Ordførerne for Partiet Venstre og det konservative Folkeparti havde afvist de af Socialdemokratiet indbragte Jordlovsforslag med den Bemærkning, at det var Gengangere. Jeg vil sige, at det gjorde jeg for min Part ikke, men jeg bemærkede, at begge disse Lovforslag var Gengangere, og da jeg udførlig havde udtalt mig om disse Lovforslags Princip ved en tidligere Lejlighed her i Tinget, skulde jeg ikke gentage disse mine Udtalelser. Og det mener jeg var fuldt berettiget, thi naar man først har udtalt et Partis absolutte Stilling til et Princip, og denne Stilling ikke er undergaaet nogen Ændring, synes jeg, det er urigtigt at spille Tingets Tid med Gentagelser.

Naar man baade fra radikal og socialdemokratisk Side hører dette, at vi maa skaffe mere Jord, thi Kravet om Jord er større, end at det kan tilfredsstilles ved den tilstedeværende Jord, og derfor skulde man gennemføre det Lovforslag, som er fremsat af Socialdemokratiet, derfor skulde man gaa til en almindelig Ekspropriationslov — saa vil jeg sige, at jeg kan ikke med min bedste Villie indse, at der er nogen som helst Brug for en almindelig Ret til at ekspropriere Jord, saa længe der bevislig er rigelig Jord at faa i det aabne Marked. Fra den anden Side benægter man heller ikke, at der er Jord nok i det frie Marked, men man siger, at denne Jord er for dyr.

Jeg forstaaer ikke dette, thi Jordvurderingerne skal jo som bekendt foregaa paa den Maade, at man vurderer Jorden efter dens Værdi i Handel og Vandel, og man maa dog antage, at Vurderingsmændene, som nu en Gang er valgt til at udføre dette Arbejde, ogsaa retter sig efter Lovens Krav og tager Hensyn til de Handler, der er foregaaet — der foregaaer jo saa mangfoldige Handler med Jord her hjemme —, og sørger for at faa Jorden sat til den Pris, den har i Handel og Vandel. Jeg kan ikke tænke mig, at der med Tiden skulde have udviklet sig en anden Praksis paa dette Omraade. Jeg mener ikke, at der kan gives en Overpris paa Jord, uden at det maa give sig Udslag i de Vurderinger, der derefter skal fastsættes.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson i denne Forbindelse talte om de mange, der ansøgte om at komme i Besiddelse af Jord med Statens Hjælp — det ærede Medlem udtalte jo forleden Dag, at disse Ansøgere var til Stede i en overordentlig Mængde —, vil jeg bemærke, at det er ikke Ansøgernes

Antal, det i denne Forbindelse kommer an paa; det er derimod Antallet af kvalificerede Ansøgere, man skal tage i Betragtning. Og nu vil jeg dog mene, at det i Praksis har vist sig, at en Mængde af de Ansøgninger, der fremkommer om at komme i Besiddelse af Jord, kommer fra Mennesker, der absolut ikke er kvalificerede til at komme i Betragtning. Derfor mener jeg heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Olufson er berettiget til at tage disse ikke kvalificerede Ansøgere med i det Antal, han vil angive.

Man skal være noget varsom med at fremsætte en saa skarp Kritik overfor Amtskommissioner og Sogneraad, og det bliver en meget skarp Kritik overfor disse Institutioner, naar man vil mene, at den Pris, Jorden til de Brug, der oprettes efter Statshusmandsloven, kommer op i, er meget for høj, for Jordprisen bliver jo godkendt af Amtskommissionerne og anbefalet af disse. Jeg tror, at denne Kritik er uberettiget, og at disse Amtskommissioner gør et overordentlig samvittighedsfuldt og samfundsnyttigt Arbejde.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i, at det vilde være heldigt, om Byggelaanet kunde blive betalt i Rater. Det vilde være en meget gavnlig Foranstaltning, og jeg kan ikke se, at det vilde spille nogen økonomisk Rolle for Staten, i alt Fald ikke nogen afgørende Rolle, om disse Byggelaan bliver udbetalt paa een Gang eller i Rater. Kunde man under Udvalgsbehandlingen komme ind paa at overveje dette Spørgsmaal, da skal vi fra vor Side deltage i disse Bestræbelser.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte sin Glæde over, at der muligvis kunde komme et godt Samarbejde mellem Jordlovsudvalget og Amtskommissionerne. Jeg for min Part tror ogsaa — det udtalte jeg i mit første Foredrag —, at det vilde være meget gavnligt, om dette kunde ske. Der maa efter min Opfattelse ikke være nogen Gnidningsmodstand mellem de Mennesker, som skal praktisere disse to Love; gennem et Samarbejde mellem disse Institutioner fremkommer sikkert det bedste Resultat for de Mennesker, som skal benytte Lovene.

Det ærede Medlem udtalte, at han var en Modstander af, at de to Medlemmer af Amtskommissionerne skulde vælges af Amdsraadet, og mente, det var bedre at bibeholde den nuværende Valgmaade; men det ærede Medlem udtalte dog, og det var jeg glad ved, den Opfattelse, at dette Spørgsmaal var ikke noget stort Spørgsmaal. Det mener jeg heller ikke det er; men det